

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **K. K.**, zastoupeného Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, P. O. BOX 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2013, čj. OAM-356/LE-C09-HA03-R2-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 5. 2014, čj. 29 Az 13/2013 - 82,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Janu Urbanovi **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

1) Rozhodnutím ze dne 7. 10. 2013, čj. OAM-356/LE-C09-HA03-R2-2008 (dále též „napadené rozhodnutí“), žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Toto rozhodnutí bylo vydáno poté, co Krajský soud v Brně zrušil původní rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 9. 2008 z důvodu, že se žalovaný dostatečně nezabýval zdravotním stavem žalobce a s tím související otázkou udělení humanitárního azylu žalobci.

2) Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2013 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Krajský soud žalobu zamítl. Konstatoval, že žalobce neuvedl, že by byl v zemi pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod. V zemi původu nebyl ani politicky činný. Nesplnil tedy podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu.

3) Žalobce nesplnil podle názoru krajského soudu ani podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce argumentoval, že byl v zemi původu napaden skinheady. Byl přesvědčen, že se tak stalo pro jeho kyrgyzskou národnost a kavkazský vzhled, a proto se obával pronásledování z důvodu národnosti. Krajský soud zdůraznil, že podle dostupné judikatury je nezbytné, aby se žadatel o azyl nejprve pokusil řešit svou situaci za využití prostředků, které poskytuje právní řád země původu. Pokud tak neučiní, nelze dospět k závěru, že mu státní orgány nemohly nebo nebyly ochotny poskytnout odpovídající pomoc. Žalobcem popsany případ rovněž nelze hodnotit jako pronásledování podle § 2 odst. 8 zákona o azylu. Jednalo se totiž o jedno fyzické napadení soukromými osobami, které žalobce vyhodnotil jako pronásledování z důvodu národnosti, avšak neoznámil jej úřadům ani jej nijak neřešil.

4) Krajský soud dospěl rovněž k závěru, že žalovaný respektoval v nyní napadeném rozhodnutí závazný právní názor Krajského soudu v Brně, neboť se podrobně zabýval tím, zda žalobcův zdravotní stav odůvodňuje přiznání azylu z humanitárních důvodů. Žalobce podle obsahu správního spisu trpí depresemi a souvisejícími zdravotními komplikacemi. Ve správním spise se nachází lékařská zpráva MUDr. K. z 15. 3. 2010, podle které se žalobcův zdravotní stav postupně zlepšuje. Tataž lékařka uvedla ve zprávě z dubna 2013, že jej již tři roky neviděla; žalobce při pohovoru v listopadu 2012 uvedl, že k lékaři nechodí a má prášky, které užívá podle potřeby. Další odbornou pomoc žalobce vyhledal až v dubnu 2014, přičemž za mezidobí od roku 2010 nepředložil žádný lékařský nález, který by popisoval závažnější zdravotní potíže. Žalovaný se dále zabýval i otázkou dostupnosti psychiatrické zdravotní péče a psychoterapie v Rusku a zjistil, že tato léčba je v této zemi běžně dostupná a pro ruské občany se zdravotním pojištěním ve státních institucích bezplatná. Je-li osobě z důvodu psychických problémů přiznán stupeň invalidity, má nárok na invalidní penzi, léky zdarma a slevy. Žalobce se přitom obešel bez péče odborného lékaře po dobu několika let. Jeho zdravotní stav tedy není natolik závažný, aby jej ohrožoval na zdraví či životě. Krajský soud na základě shora uvedeného souhlasil se žalovaným, že u žalobce nebyl dán důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu. Žalovaný se této problematice věnoval vyčerpávajícím způsobem. Znalecký posudek by byl ve věci nadbytečný.

5) Krajský soud dospěl k závěru, že se žalovaný dostatečně vypořádal i s námitkou nárůstu xenofobních nálad v Ruské federaci, v jejichž důsledku měla žalobci hrozit vážná újma při návratu do země původu podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně zdůvodnil, proč žalobci taková újma nehrozí. Posoudil jak celkovou situaci v Rusku a hodnotil případ žalobce z hledisek obsažených v § 14a odst. 2 zákona o azylu. Zabýval se i situací navrátilých se žadatelů o azyl, dodržováním lidských práv v Rusku a konfrontoval žalobcem předložené materiály se svými podklady.

6) Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že se krajský soud nevypořádal s žalobní námitkou, podle níž je napadené rozhodnutí nezákonné pro porušení § 2 a 3 správního řádu. Žalovaný totiž nezjistil řádně stav věci, neboť se nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, včetně skutečností uvedených v pohovorech a v žádosti o azyl. Krajský soud pouze zopakoval žalobní tvrzení a závěry žalovaného, aniž by je jakkoli vyhodnotil. S žalobními námitkami se věcně

nezabýval a vypořádal je pouze odkazem na argumentaci žalovaného. Rozsudek krajského soudu je proto nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

7) Napadené rozhodnutí mělo být zrušeno také proto, že si žalovaný neobstaral dostatek relevantních podkladů pro řádné zjištění skutkového stavu, a to zejména ve vztahu ke zdravotním potížím stěžovatele, k jeho etnické příslušnosti a náboženským aktivitám. Žalovaný vycházel pouze z obecných informací o zemi původu bez zaměření na pronásledování kyrgyzské menšiny. Nemohl tedy objektivně posoudit hrozbu ohrožení stěžovatelova života nebo vzniku jiné závažné újmy po návratu do země původu.

8) Žalovaný i krajský soud se nedostatečně zabývali rovněž otázkou zdravotního stavu stěžovatele, ačkoli Krajský soud v Brně zrušil původní rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2008 právě z důvodu nedostatečného zkoumání zdravotního stavu stěžovatele. Žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí posoudil zdravotní stav stěžovatele na základě neaktuální lékařské zprávy staré 4 roky. Pro kvalifikované zhodnocení jeho zdravotního stavu chyběl ve správním spise názor odborníka založený na aktuálních poznatcích.

9) Stěžovatel považuje kasační stížnost za přijatelnou. Z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, jak se soud vypořádal s konkrétními tvrzeními stěžovatele, což mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Krajský soud se rovněž nevypořádal se všemi žalobními námitkami, čímž nerespektoval ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

10) Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Stěžovatel měl ve správním řízení možnost uvést vše, co považoval za důležité. Napadené rozhodnutí vycházelo z dostatečně zjištěného stavu věci. Stěžovatelem tvrzené problémy související s jeho vyznáním se vztahovaly k době jeho pobytu v Kyrgyzstánu, odkud z vlastního rozhodnutí vycestoval do Ruské federace, jejímž je občanem. Žalovaný neposuzoval stěžovatelovy potíže, které měl na území Kyrgyzstánu z důvodu náboženských aktivit, neboť jeho žádost se vztahovala k Ruské federaci. Námitka nedostatečného množství podkladů ve vztahu k jeho náboženským aktivitám tudíž není důvodná.

11) Krajský soud v Brně zavázal žalovaného rozsudkem ze dne 25. 9. 2009, sp. zn. 56 Az 144/2008, k tomu, aby se v nyní napadeném rozhodnutí zabýval nově tvrzenými důvody pro udělení humanitárního azylu, nikoli opětovně hodnotil stejné skutečnosti, které stěžovatel uvedl již v předcházejícím řízení a které byly přezkoumány i ve správním soudnictví. Žalovaný proto zrekapituloval obsah napadeného rozhodnutí z hlediska posouzení přítomnosti důvodů pro udělení humanitárního azylu a uzavřel, že se v něm podrobně věnoval otázce závažnosti zdravotního stavu stěžovatele a možnostem jeho léčby. Krajský soud v napadeném rozsudku nezpochybnil tyto závěry žalovaného. Krajský soud neshledal pochybení žalovaného ani při posouzení existence důvodů pro udělení doplňkové ochrany.

12) Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud

zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

13) Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky. Ani stěžovatel v kasační stížnosti netvrdí obecnější pochybení, která by případně mohla mít místo i v jiných řízeních o udělení mezinárodní ochrany. Za taková pochybení nelze považovat relativně neurčitá tvrzení, že žalovaný nesplnil povinnost dostatečně zjistit skutkový stav věci či se řádně nevypořádal se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci. Obdobně nekonkrétní je též kasační námitka, že žalovaný nezdůvodnil a neobjasnil hodnocení zjištěných skutečností.

14) Přijatelnou nemůže být ani kasační námitka týkající se zdravotního stavu stěžovatele. Stěžovatel poukázal pouze na to, že byl jeho zdravotní stav hodnocen na podkladě lékařské zprávy staré čtyři roky, která nemohla být dostatečně aktuální, neboť jeho zdravotní stav byl proměnlivý. Rovněž žalovanému vytkl, že neposoudil jeho zdravotní stav kvalifikovaným odborníkem. Z rozsudku krajského soudu však vyplývá, že se soud podrobně věnoval zdravotnímu stavu stěžovatele na třech stranách odůvodnění (strany 8-10), kde podrobně vysvětlil, proč stávající zdravotní stav neumožňuje udělit azyl z humanitárních důvodů. Není tedy pravdou, že by soud tuto otázku hodnotil pouze na podkladě neaktuální lékařské zprávy. Shrnl obsah správního spisu a důkazní prostředky, ze kterých vyplývá, že se zdravotní stav stěžovatele zlepšuje, že nenavštěvuje lékaře a že stěžovatel rovněž nepředložil žádný lékařský nález, který by popisoval závažnější zdravotní obtíže. Krajský soud se rovněž podrobně zabýval informacemi o dostupnosti zdravotní péče na území Ruské federace. Rozsudek krajského soudu tedy nelze ani v této části hodnotit jako nepřezkoumatelný a považovat tuto okolnost za deficit, v důsledku kterého by kasační stížnost přesahovala vlastní zájmy stěžovatele.

15) Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou na základě § 104a s. ř. s. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. usnesení o odmítnutí kasační stížnosti jako nepřijatelné nemusí být odůvodněno.

16) Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

17) Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven zástupcem advokát; podle § 35 odst. 8 s. ř. s. advokát ustanovený v řízení před krajským soudem zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) náleží ustanovenému zástupci odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání kasační stížnosti ve výši 3100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon; celkem tedy 3400 Kč. Jelikož je ustanovený zástupce plátcem daně z přidané hodnoty,

zvyšuje se odměna za zastupování o tuto daň; částka daně činí 714 Kč. Celkem tedy odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů včetně daně činí 4114 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. ledna 2015

JUDr. Michal Mazanec  
předseda senátu